

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இலக்கியத்தின் பங்களிப்பு

The Contribution of Devotional Literature to the History of Tamil Literature

மு. சபரி அனந்த்

உதவிப் பேராசிரியர்

ஏவிஎஸ் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சேலம் - 636106

Abstract

Devotional literature holds a unique place in the history of Tamil literature. Between the 6th and 9th centuries CE, devotional songs served as a vital medium for spreading Saivite and Vaishnavite religious sentiments among the people. The Nayanmars and Alvars expressed their faith, love, sense of surrender, righteousness, and social perspectives through simple Tamil. In Saivite devotional literature, the hymns of Thirugnanasambandar, Thirunavukkarasar, Sundarar, and Manickavasagar hold great significance. Within the Vaishnavite tradition, the *Pasurams* (hymns) of the twelve Alvars are noteworthy. These literary works are not merely religious in nature; they also document aspects of language, music, art, culture, and social life.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இலக்கியம் தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் சைவ, வைணவ சமய உணர்வுகள் மக்களிடையே பரவுவதற்கு பக்திப் பாடல்கள் முக்கிய ஊடகமாக அமைந்தன. நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் தங்கள் இறைநம்பிக்கை, அன்பு, சரணாகதி, அறம், சமுதாயப் பார்வை ஆகியவற்றை எளிய தமிழில் வெளிப்படுத்தினர்.

சைவப் பக்தி இலக்கியத்தில் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோரின் பாடல்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. வைணவ மரபில் பன்னிரு ஆழ்வார்களின் பாசரங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்விலக்கியங்கள் சமயம் சார்ந்தவை மட்டுமன்றி மொழி, இசை, கலை, பண்பாடு, சமூக வாழ்வு ஆகியவற்றையும் பதிவு செய்கின்றன.

திறவுச் சொற்கள்: பக்தி இலக்கியம், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், தேவாரம், திருவாசகம், நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம், இறையன்பு, சரணாகதி, தமிழ் பண்பாடு

ஆய்வின் நோக்கங்கள்
தமிழ் பக்தி இலக்கியத்தின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் ஆராய்தல்.

சைவ, வைணவ பக்தி இலக்கியங்களின் தனித்தன்மைகளை விளக்குதல்.

நாயன்மார்கள் மற்றும் ஆழ்வார்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பை எடுத்துரைத்தல்.

பக்தி இலக்கியங்களில் காணப்படும் அறம், அன்பு, சமத்துவம் ஆகிய கருத்துகளை ஆராய்தல்.

பக்தி இலக்கியம் தமிழ் மொழி, இசை, கோயில் பண்பாடு ஆகியவற்றில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை விளக்குதல்.

இன்றைய சமூகத்தில் பக்தி இலக்கியத்தின் பொருத்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளுதல்.

முன்னுரை

இலக்கியம் என்பது ஒரு சமூகத்தின் சிந்தனை, உணர்வு, நம்பிக்கை, வாழ்க்கை முறைகளைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாகும். தமிழில் சங்க இலக்கியத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் சமய உணர்வு இலக்கியப் படைப்புகளின் முக்கிய மையமாக மாறியது. இதன் விளைவாக பக்தி இலக்கியம் பெரும் வளர்ச்சி பெற்றது.

பக்தி என்பது இறைவனை அன்புடன் அணுகுதல், தன்னைவிட உயர்ந்த ஆன்மிக உண்மையின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளுதல், இறை அருளை நாடுதல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. இந்த உணர்வை பொதுமக்களுக்கும் எளிதில் சென்றடையச் செய்தது தமிழ் பக்தி இலக்கியத்தின் சிறப்பாகும்.

பக்தி இலக்கியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

தமிழகத்தில் பக்தி இயக்கம் வலுப்பெற்ற காலம் சமய வரலாற்றிலும் இலக்கிய வரலாற்றிலும் முக்கியமான திருப்புமுனையாகக் கருதப்படுகிறது. சமயக் கருத்துகள் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையோடு இணைந்தன. கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டுமின்றி கலை, இசை, கல்வி, சமூக உறவு ஆகியவற்றின் மையங்களாகவும் விளங்கின.

பக்திப் பாடல்கள் உயர்ந்த தத்துவக் கருத்துகளை மட்டும் எடுத்துரைக்கவில்லை. தனிமனிதனின் துயரம், மகிழ்ச்சி, குற்ற உணர்வு, வேண்டுதல், நன்றி, அன்பு போன்ற உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தின. இதனால் பக்தி இலக்கியம் மக்களின் மனத்தோடு நெருக்கமாக இணைந்தது.

சைவ பக்தி மரபு

சைவ சமயத்தை மக்களிடையே வலுப்படுத்தியவர்களில் நாயன்மார்கள் முக்கியமானவர்கள். அறுபத்து மூவர் எனப் போற்றப்படும் நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை மற்றும் இறைப்பற்று பின்னாளில் பெரியபுராணம் போன்ற படைப்புகளில் விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரின் தேவாரப் பாடல்கள் சைவ பக்தி இலக்கியத்தின் முக்கியச் செல்வமாகும். இப்பாடல்களில் சிவபெருமானின் பெருமை, கோயில் சிறப்பு, அடியார்களின் பக்தி ஆகியவை விரிவாகப் பாடப்படுகின்றன.

தேவாரம் - பக்தியின் இசை வடிவம்

தேவாரம் என்பது சைவ சமயத்தின் முக்கியமான பக்திப் பாடல் தொகுப்பாகும். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரின் பாடல்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட இப்பாடல்கள் தமிழின் இசை மரபோடும் நெருக்கமாக இணைந்துள்ளன.

திருஞானசம்பந்தரின் பாடல்களில் குழந்தைமையின் தூய்மை, இறைவனின் மீது கொண்ட ஆழ்ந்த அன்பு, சைவ நம்பிக்கை ஆகியவை வெளிப்படுகின்றன. திருநாவுக்கரசரின் பாடல்களில் பணிவு, உழைப்பு,

நிலையாமை, இறைச்சேவை போன்ற கருத்துகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. சுந்தரரின் பாடல்களில் இறைவனுடன் நெருக்கமான உறவு காணப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டு

தேவாரப் பாடல்களில் கோயில் அமைந்துள்ள ஊரின் இயற்கை வளம், ஆறு, குளம், வயல், மலர், பறவை போன்றவை இறை அனுபவத்துடன் இணைக்கப்படுகின்றன. இதன் மூலம் சமயம் மற்றும் இயற்கை ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையிலான தொடர்பையும் அறிய முடிகிறது.

திருவாசகம் - உள்ளத்தின் உருக்கம்

மாணிக்கவாசகர் இயற்றிய திருவாசகம் தமிழ் பக்தி இலக்கியத்தின் உச்சங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இறைவனிடம் முழுமையான சரணாகதி, தன்னிலை உணர்வு, ஆன்மிகத் தேடல், மன உருக்கம் ஆகியவை இதன் மையக் கருத்துகளாக அமைகின்றன.

திருவாசகத்தில் பக்தன் தன் குறைகளையும் பலவீனங்களையும் ஒப்புக்கொண்டு இறைவனின் அருளை நாடுகிறான். இத்தகைய நேர்மையான உள்ளப் பதிவு வாசகனின் மனத்திலும் பக்தி உணர்வை உருவாக்குகிறது.

பக்தியும் மனித உணர்வுகளும்

பக்தி இலக்கியம் மனித உணர்வுகளை மறுப்பதில்லை; மாறாக அவற்றை இறை அனுபவத்தின் வழியாக உயர்த்துகிறது. அன்பு, பிரிவு, ஏக்கம், பயம், நம்பிக்கை, நன்றி போன்ற உணர்வுகள் பல்வேறு உருவகங்களால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

வைணவ பக்தி இலக்கியம்

வைணவ பக்தி மரபில் பன்னிரு ஆழ்வார்களின் பாசுரங்கள் மிக முக்கியமானவை. அவர்கள் திருமால் மற்றும் அவரது அவதாரங்களைப் பற்றிய ஆழ்ந்த பக்தியைப் பாடல்களாகப் பதிவு செய்தனர். இப்பாடல்கள் பின்னர் நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம் என்ற தொகுப்பில் நிலைபெற்றன.

ஆழ்வார்களின் பாடல்களில் இறைவனை அடைவதற்கான அன்பு, சரணாகதி, இறைவனின் அருள், திருமாலின் திருத்தலங்கள், பக்தரின் மனநிலை ஆகியவை பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன.

ஆண்டாள் - பெண் பக்தியின் குரல்

ஆண்டாள் தமிழ் பக்தி இலக்கியத்தில் தனிச்சிறப்பு பெற்ற பெண் ஆளுமையாகத் திகழ்கிறார். திருப்பாவை மற்றும் நாச்சியார் திருமொழி ஆகிய படைப்புகள் அவரது பக்தி உணர்வின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. பெண்ணின் காதல் உணர்வும் இறைநம்பிக்கையும் ஒன்றிணையும் தனித்துவமான கவிதை உலகை ஆண்டாள் உருவாக்குகிறார்.

திருப்பாவை மார்கழி வழிபாட்டு மரபோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. தோழியருடன் கூடி இறைவனை நாதும் பெண்களின் குரல், சமூக ஒற்றுமை, அறம், இறைநம்பிக்கை ஆகியவற்றை இப்பாடல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

பக்தி இலக்கியத்தில் சமூகச் சிந்தனை

பக்தி இலக்கியம் சமய உணர்வை மட்டும் எடுத்துரைக்காமல் சமூக வாழ்வையும் தொடுகிறது. இறைவனின் முன் மனிதர்கள் அனைவரும் சமம் என்ற உணர்வு பல பக்திப் படைப்புகளில் வலுப்பெறுகிறது. அடியார்களின் சேவை, பணிவு, அன்பு ஆகியவை உயர்ந்த மதிப்புகளாகக் காட்டப்படுகின்றன.

நாயன்மார்களின் வரலாற்றில் பல்வேறு சமூகப் பின்னணியைச் சேர்ந்தவர்கள் இறைவனடியார்களாகப் போற்றப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் மூலம் பக்தி என்பது பிறப்பு, செல்வம் போன்ற வெளிப்புற வேறுபாடுகளை விட உள்ளத்தின் தூய்மையை முன்னிறுத்துகிறது என்ற கருத்து வலுப்பெறுகிறது.

அன்பும் அறமும்

பக்தி இலக்கியங்களில் இறையன்பும் மனித அன்பும் ஒன்றோடொன்று இணைந்துள்ளன. பிறருக்கு உதவுதல், விருந்தோம்பல், தானம், பணிவு, அடியார்களுக்கு சேவை செய்தல் போன்ற அறக்கருத்துகள் பல இடங்களில் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

பக்தி இலக்கியமும் கோயில் பண்பாடும்

பக்தி இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியோடு கோயில் மையப் பண்பாடும் வளர்ச்சி பெற்றது. பாடல்களில் குறிப்பிடப்படும் திருத்தலங்கள் தமிழகத்தின் சமயப் புவியியலை அறிய உதவுகின்றன. கோயில், ஊர், நதி, குளம், வயல், மலர், திருவிழா போன்ற கூறுகள் இலக்கியத்துடன் இணைந்துள்ளன.

தேவாரம் மற்றும் திவ்யப் பிரபந்தப் பாடல்கள் பல கோயில்களின் சிறப்பை எடுத்துரைப்பதால் அவை சமய வரலாற்றுக்கும் பண்பாட்டு வரலாற்றுக்கும் முக்கிய ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

இசை மற்றும் கலை

பக்திப் பாடல்கள் இசையுடன் பாடப்பட்டதால் தமிழ் இசை மரபின் வளர்ச்சிக்கும் பங்களித்தன. கோயில் வழிபாட்டில் பாடல், இசை, நடனம் ஆகியவை இணைந்து செயல்பட்டன. இதன் தாக்கம் பின்னாளில் கோயில் கலை மரபுகளிலும் காணப்படுகிறது.

பக்தி இலக்கியத்தில் இயற்கை

பக்தி இலக்கியங்களில் இயற்கைக் காட்சிகள் இறை அனுபவத்தின் பின்னணியாக அமைகின்றன. மலர்கள், மலைகள், ஆறுகள், குளங்கள், வயல்கள், தேனீக்கள், பறவைகள் போன்றவை இறைவனின் திருத்தலச் சிறப்பை விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இயற்கை வெறும் அழகுக் காட்சியாக மட்டும் இல்லாமல், இறைவனின் படைப்பாற்றலை உணர்த்தும் அடையாளமாகவும் அமைகிறது. இதனால் பக்தி இலக்கியம் சுற்றுச்சூழல் உணர்வை நேரடியாகப் பிரசாரம் செய்யாவிட்டாலும் இயற்கையின் மதிப்பை உணர்த்தும் இலக்கியச் சான்றுகளைக் கொண்டுள்ளது.

மொழிநடை

பக்தி இலக்கியத்தின் மொழிநடை பொதுமக்களுக்கு நெருக்கமானதாகவும் உணர்ச்சிச் செறிவு கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது. உவமை, உருவகம், இறைநாமம், திருத்தல வர்ணனை, உருக்கமான வேண்டுதல் போன்ற இலக்கிய உத்திகள் அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பக்தி இலக்கியத்தில் பெண்ணின் இடம்

பக்தி இலக்கியத்தில் பெண்களின் குரலும் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. ஆண்டாளின் படைப்புகள் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். பெண் தன் தனிப்பட்ட உணர்வை இறைநம்பிக்கையின் வழியாக வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பை பக்தி இலக்கியம் வழங்கியது.

பெண் பக்தரின் குரலில் காதல், ஏக்கம், வேண்டுதல், தோழமை, சமூக வழிபாடு ஆகியவை ஒன்றோடொன்று கலக்கின்றன. இதனால் பக்தி இலக்கியம் பெண்களின் ஆன்மிக அனுபவத்தையும் பதிவு செய்த இலக்கியப் பரப்பாகத் திகழ்கிறது.

உளவியல் நோக்கு

பக்திப் பாடல்களில் மனக்குழப்பம், குற்ற உணர்வு, இறைவனை நாடுதல், பிரிவு, நம்பிக்கை, அருள் கிடைத்த மகிழ்ச்சி போன்ற உளவியல் நிலைகள் வெளிப்படுகின்றன. எனவே பக்தி இலக்கியத்தை ஆன்மிக இலக்கியமாக மட்டுமல்லாமல் மனித மனத்தின் ஆவணமாகவும் வாசிக்கலாம்.

பக்தி இலக்கியத்தின் இலக்கியச் சிறப்புகள்
உணர்ச்சிச் செறிவு - பக்தரின் உள்ளுணர்வுகள் நேர்மையாக வெளிப்படுதல்.

இசைநயம் - பாடல்களைப் பாடுவதற்கேற்ற ஓசை மற்றும் சொல் அமைப்பு.

இயற்கை வர்ணனை - திருத்தலங்களின் இயற்கை வளம் விரிவாகச் சித்தரித்தல்.

உவமை மற்றும் உருவகம் - இறை அனுபவத்தை விளக்க பல்வேறு காட்சியுருவங்கள் பயன்படுதல்.

எளிய மொழிநடை - பொதுமக்களும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் கருத்துகள் வெளிப்படுதல்.

சமூக மதிப்புகள் - அன்பு, பணிவு, சேவை, அறம் போன்ற கருத்துகள் வலியுறுத்தப்படுதல்.

பக்தி இலக்கியத்தின் வரலாற்றுப் பயன்

பக்தி இலக்கியங்கள் சமய வரலாற்றை அறிய உதவுவதோடு அக்கால சமூகத்தின் பண்பாடு, வழிபாடு, நகரங்கள், ஊர்கள், தொழில்கள், உணவு, உடை, திருவிழா போன்ற பல கூறுகளைப் பற்றியும் தகவல்களை வழங்குகின்றன. எனவே அவை இலக்கிய ஆதாரங்களாக மட்டுமன்றி பண்பாட்டு ஆவணங்களாகவும் மதிக்கப்படுகின்றன.

இன்றைய காலத்தில் பக்தி இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவம்

இன்றைய வேகமான வாழ்க்கையிலும் பக்தி இலக்கியங்கள் வாசிப்பு, இசை, கோயில் வழிபாடு, கலை நிகழ்ச்சிகள், கல்வி ஆகிய துறைகளில் தொடர்ந்து பயன்படுகின்றன. தேவாரம், திருவாசகம், திருப்பாவை போன்றவை பல தலைமுறைகளாகப் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

இலக்கிய மாணவர்களுக்கு பக்தி இலக்கியம் தமிழ் மொழியின் வரலாற்றையும் கவிதை வளர்ச்சியையும் அறிய உதவுகிறது. சமூக ஆய்வாளர்களுக்கு சமய இயக்கம், மக்கள் வாழ்க்கை, கோயில் மையச் சமூகம் ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. இசை ஆர்வலர்களுக்கு பாரம்பரியப் பாடல் மரபுகளை அறிய வழிகாட்டுகிறது.

கல்வியில் பக்தி இலக்கியம்

பள்ளி மற்றும் கல்லூரிக் கல்வியில் பக்தி இலக்கியங்களைப் படிப்பதன் மூலம் மாணவர்கள் தமிழ் மொழியின் செழுமை, பண்பாட்டு மரபு, அறச்சிந்தனை, கவிதை நயம் ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ள முடியும். பாடல்களை வெறும் மனப்பாடப் பகுதிகளாக அணுகாமல் வரலாறு, சமூகம், உளவியல், கலை ஆகிய பல கோணங்களில் வாசிப்பது பயனுள்ளதாகும்.

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இலக்கியம் ஒரு முக்கியமான மாற்றத்தை உருவாக்கியது. இறைநம்பிக்கையை மக்களின் அன்றாட வாழ்வோடு இணைத்ததுடன், தமிழ் மொழியில் உணர்ச்சி, இசை, கலை, சமூகச் சிந்தனை ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்தது. நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் பாடிய படைப்புகள் பல நூற்றாண்டுகளைக் கடந்து இன்றும் வாழும் இலக்கியச் செல்வங்களாக உள்ளன.

தேவாரம், திருவாசகம், நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம், திருப்பாவை போன்ற படைப்புகள் பக்தியின் பல்வேறு பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவற்றில் இறைவனை நாடும் தனிமனிதனின் மனநிலை மட்டுமின்றி சமூக அன்பு, அறம், பணிவு, சேவை, இயற்கை உணர்வு, கோயில் பண்பாடு போன்ற பல கருத்துகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

எனவே பக்தி இலக்கியத்தை வெறும் சமய இலக்கியமாகக் கருதாமல், தமிழ் மொழி மற்றும் பண்பாட்டின் பல்புற ஆவணமாக அணுக வேண்டும். அதன் வழியாக தமிழரின் ஆன்மிகச் சிந்தனை, கலை உணர்வு, சமூக மதிப்புகள் ஆகியவற்றை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஆய்வின் நிறைவுக் குறிப்பு

பக்தி இலக்கியம் தமிழின் ஆன்மிக மரபை மட்டுமன்றி அதன் மொழி, இசை, கலை, பண்பாடு, சமூக நினைவகம் ஆகியவற்றையும் வளப்படுத்தியதாகும். அதன் இலக்கியப் பெறுமதியை வரலாற்று மற்றும் சமூக நோக்கில் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்வது தமிழ் ஆய்வுலகிற்கு பயனளிக்கும்.

துணைநூற் பட்டியல் (References)

1. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்.
2. தேவாரம் - திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் பாடல்கள்.

3. திருவாசகம் - மாணிக்கவாசகர்.
4. நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம்.
5. திருப்பாவை - ஆண்டாள்.
6. பெரியபுராணம் - சேக்கிழார்.
7. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - பல்வேறு ஆய்வுநூல்கள்.
8. தமிழ் பக்தி இலக்கிய ஆய்வுகள் - பல்கலைக்கழக வெளியீடுகள்.